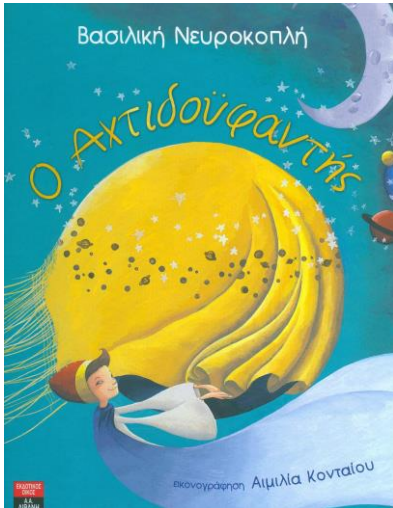

Μια συγγραφέας στο σχολείο μας!!!

Την Τετάρτη 11 Οκτωβρίου 2023 επισκέφτηκε το σχολείο μας η συγγραφέας κ. **Βασιλική Νευροκοπλή**. Η κ. Νευροκοπλή αφηγήθηκε, με τον υπέροχο, μαγευτικό τρόπο της, στα παιδιά της τρίτης τάξης το βιβλίο της «**Ο Αχτιδοϋφαντής**».

Έπειτα συζήτησε με τα παιδιά και απάντησε σε ερωτήσεις που της έκαναν. Η μέρα εκείνη για τους μικρούς μαθητές και τις δασκάλες τους, ήταν μια μέρα γεμάτη γλύκα και ομορφιά. Οι καρδιές μας ζεστάθηκαν από τα όμορφα λόγια, τα ειπωμένα με τόσο όμορφο τρόπο, από την κ. Νευροκοπλή. Την ευχαριστούμε για την επίσκεψή της.

Οι μαθητές μας πήραν από τη συγγραφέα τη «συνέντευξή» που ακολουθεί:

- **Τι ομάδα είστε;**

- Είμαι ΠΑΟΚ. Περισσότερο όμως και από την ομάδα που είμαι, είμαι θεατής του ποδοσφαίρου και του μπάσκετ, όποιες ομάδες κι αν παίζουνε. Μου αρέσουν πολύ τα αθλήματα, απολαμβάνω τους αγώνες και χαίρομαι πολύ τα τίμια παιχνίδια και τους ταλαντούχους παίκτες σε όποια ομάδα κι αν ανήκουν.

- **Σας αρέσει αυτή η δουλειά; Χαίρεστε γι' αυτό που κάνετε;**

- Δεν είναι ακριβώς «δουλειά» η συγγραφή. Είναι παιχνίδι και αφού μου αρέσει πολύ να παίζω, μου αρέσει πολύ και η συγγραφή. Αυτό που γράφω κάθε φορά είναι διαρκώς στο μυαλό μου, είτε είμαι ξύπνια είτε κοιμάμαι. Έτσι κρατάω το μυαλό μου και την καρδιά μου σε εγρήγορση. Αυτό έχει ένα διπλό καλό: το πρώτο είναι πως βοηθάει να γραφτεί ένα καλό βιβλίο και το άλλο

είναι πως δεν σκέφτομαι χαζά και ανόητα πράγματα αλλά και ξεφεύγω από τις στεναχώριες που συχνά όταν έρχονται μας παγιδεύουν με το να τις σκεφτόμαστε συνέχεια -πράγμα που δεν λύνει τα προβλήματα αλλά και δεν μας βοηθάει και δεν μας ωφελεί καθόλου.

- **Από πότε κάνετε αυτή τη δουλειά; Πόσα χρόνια γράφετε βιβλία;**
- Γράφω από 25 χρονών αλλά άργησα να εκδώσω βιβλία. Το πρώτο μου βιβλίο εκδόθηκε όταν ήμουν 35 χρονών.
- **Η δουλειά σας είναι δύσκολη;**
- Νομίζω πως δεν υπάρχει δύσκολη ή εύκολη δουλειά και αν υπάρχει θα προτιμούσα να κάνω μια δύσκολη παρά μια εύκολη. Με την εύκολη θα βαριόμουν αφάνταστα και δεν μου αρέσει να βαριέμαι. Μου αρέσει να προσπαθώ συνέχεια. Υπάρχει η δουλειά που αγαπάς κι αυτή που δεν αγαπάς και αν τυχόν την κάνεις θα πρέπει να την αγαπήσεις αν θέλεις να είσαι καλά με τον εαυτό σου και να την κάνεις καλά. Το δύσκολο ίσως είναι να είσαι τίμιος με τον εαυτό σου, να καταθέτεις την αλήθεια σου, να μην κάνεις υποχωρήσεις στις αρχές σου. Να μην πέσεις στην παγίδα τι θέλει ο κόσμος και τι του αρέσει...
- **Από πού πήρατε αυτό το περίεργο επίθετο;**
- Ο παππούς μου καταγόταν από το Άνω Νευροκόπι που βρίσκεται στη Βουλγαρία και είχε άλλο επίθετο. Ήρθε στην Ελλάδα οχτώ χρονών, τρομαγμένο παιδάκι, με τα πόδια κι έφτασε κάπου στη Δράμα. Τον έπιασαν οι χωροφύλακες και τον ρώτησαν πώς τον λένε. Ήταν τόσο φοβισμένος που δεν μπορούσε να απαντήσει. Στο Τμήμα όταν τον ρώτησε ο αστυνομικός από πού είναι απάντησε πως ήταν από το Νευροκόπι κι εκείνος τότε του έφτιαξε τα χαρτιά του λέγοντας: θα σε πούμε Νευροκοπλή.
- **Πότε γράψατε το «Κόκκινο κορδόνι»;**
Το 2011.

Και μερικές ερωτήσεις λίγο ... αδιάκριτες ή ... (ξέρω κι εγώ;;)

- **Όταν πέθανε ο μπαμπάς σας τι κάνατε;**
- Ήμουν κοντά του όσο ήταν άρρωστος και τον έβλεπα συχνά. Ήμουν κοντά του και όταν χρειάστηκε να τον πάμε στο νοσοκομείο. Αυτό έχει σημασία. Αν δεν ήμουν κοντά του θα ήταν όλα αλλιώς. Τις τελευταίες του ώρες του κρατούσα το χέρι.

Ένωθα πως θα φύγει. Τη στιγμή που έφυγε ένιωσα την ανάσα του σαν ένα πουλάκι που απλώς από ένα χαμηλό κλαδί κάποιου δέντρου ανέβηκε σε ένα ψηλότερο. Αυθόρμητα έκλαψα πολύ. Μετά όμως από λίγη ώρα σταμάτησα και δεν ξανάκλαψα γι' αυτόν. Αντιθέτως, είχα και έχω μια μεγάλη χαρά που πιστεύω πως ο ίδιος μου τη χάρισε. Τον νιώθω πάντα κοντά του να με φροντίζει και να με προστατεύει και όλη την αγάπη που του είχα τη δίνω τώρα στη μαμά μου που την έχει πολλή ανάγκη.

- **Τι ρούχα φοράτε;**

- Δεν έχω ένα στυλ, έχω πολλά γιατί μου αρέσουν πολλά στυλ. Μπορεί να φορέσω κάτι ροκ ή κάτι κλασικό. Δεν μου αρέσουν τα σφιχτά ρούχα, με ζορίζουν και δεν αντέχω να ζορίζομαι ούτε στο σώμα ούτε στην ψυχή. Δεν έβαλα ποτέ ζιβάνγκο και προτιμώ τα παντελόνια με λάστιχο. Κυρίως όμως μου αρέσει να ράβω μόνη μου τα ρούχα μου. Γι' αυτό και έμαθα ραπτική. Καθένας μας είναι μοναδικός. Έτσι θα έπρεπε να είναι και τα ρούχα που φοράει. Μοναδικά. Είναι μεγάλη χαρά να διαλέγεις εσύ ένα ύφασμα και το σχέδιο και να το δημιουργείς από την αρχή. Να φοράς κάτι που δεν φοράει κανένας άλλος γιατί κανένας άλλος δε μοιάζει με σένα ούτε κι εσύ με κανέναν άλλον. Ράβω φορέματα -που μου αρέσουν πολύ, πανωφόρια, φούστες κλπ.

- **Τελικά τι θα δώσουμε στην κυρία μας από αυτό το βιβλίο;**

- Δεν ξέρω. Ό,τι όμως και να δώσετε θα είναι ωραίο αφού την αγαπάτε!

- **Έχετε παιδιά;**

- Ναι, έχω δύο κόρες, την Καλλιόπη και τη Φωτεινή.

- **Πόσο χρονών είστε;**

- Γεννήθηκα το 1968. Για κάνετε εσείς την αφαίρεση, παρακαλώ. Ωστόσο, η ηλικία είναι κυρίως ψυχικό χαρακτηριστικό. Κι εγώ νιώθω πάντα έφηβη, δηλαδή έτοιμη να ανακαλύψω τον κόσμο, να δοκιμάσω κάτι, να μάθω κάτι, να γνωρίσω κάποιον.

Πολλά πολλά φιλιά κι από μένα σε όλους και σε όλες σας!
Είστε καταπληκτικά παιδιά και σας ευχαριστώ πολύ για τις ωραίες ερωτήσεις σας και την αγάπη σας!

Βασιλική Νευροκοπλή

Οι δασκάλες της τρίτης τάξης Αλεξία Ανδρέου και Δροσούλα Νώτα, ευχαριστούμε πολύ την κ. Νευροκοπλή

